

Saura intenta tancar la crisi

La compareixença del conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Joan Saura, va culminar una de les etapes més complicades per a Iniciativa per Catalunya Verds des que va accedir al govern de la Generalitat i va posar en evidència els punts més febles dels ecosocialistes.

Joan Delort, secretari de Seguretat, que substituirà Rafael Olmos en les funcions de director general de la Policia. Al seu costat, el secretari d'Interior, Joan Boada i el conseller Joan Saura.

Aquestes darreres setmanes, els ecosocialistes han viscut l'episodi més complex des que són al govern de la Generalitat. Dimarts passat, el conseller d'Interior i Relacions Institucionals, Joan Saura, va comparèixer davant el Parlament de Catalunya. El motiu era donar explicacions sobre l'actuació de la policia, els dies 18 i 19 de març, davant les manifestacions d'estudiants universitaris contraris a l'anomenat pla de Bolonya.

Peticions de dimissió. La compareixença del conseller va servir per a explicar allò que ja se sabia: els informes que havien estat filtrats a la premsa, uns dies abans; l'anunci d'algunes mesures,

que també eren sabudes; i l'abast de les responsabilitats polítiques del cas, també conegudes, amb la destitució del director general de la Policia de Catalunya, Rafael Olmos, i el nomenament, com a substitut, de Joan Delort, que fins ara exercia de secretari de Seguretat, al mateix departament. Pel que fa a l'oposició, tampoc no va haver-hi gaires novetats a la compareixença. Es van reiterar les peticions de dimissió, com era preceptiu i previsible d'una oposició.

Debilitats a la llum. Així doncs, el fet més destacable d'aquest episodi no és pas la compareixença, val a dir que feta a instàncies del conseller d'Interior —això

sí que és més nou—, sinó tot allò que ha deixat al descobert aquesta crisi.

És inqüestionable que la figura del conseller de l'Interior i líder dels ecosocialistes ha sofert un fort desgast polític. Val la pena d'anotar el desgast que han tingut els tres líders de les formacions que van impulsar el primer tripartit, començant pel president Maragall, que acabà fora fins i tot del seu partit; l'actual vice-president, Josep-Lluís Carod-Rovira, fortament erosionat durant el primer tripartit, i ara, Joan Saura, que semblava que s'havia salvat de la foguera.

El desgast de Joan Saura s'ha manifestat en diversos fronts, també dins la seva formació, on hi ha qui demana d'accelerar el procés de relleu de lideratge, tot i que la direcció li dona total suport. I no són pas pocs els sectors de la formació que consideren que la gestió del Departament d'Interior els causa un greu deteriorament polític entre col·lectius ideològicament afins. I, tot i que també ha rebut suport formal del govern, en aquest episodi, hom no pot ignorar el desgast de Saura dins el consell executiu.

Aquest episodi també ha palesat les dificultats en la relació de les tres formacions que donen suport al govern tripartit, especialment entre ERC i ICV-EUiA. Algunes crítiques dels republicans, fins i tot fetes pel secretari general, Joan Riudor, tot i que hagin pogut ser matisades posteriorment, no han agradat als ecosocialistes. Els republicans encara recorden les crítiques que van rebre des de les files ecosocialistes en diversos episodis del primer tripartit, especialment arran de la crisi que es va obrir quan es féu pública la reunió de Carod amb representants d'ETA. Aquestes desavinences, a més, han acabat esquitxant una altra conselleria: la d'Innovació, Universitats i Empresa, del conseller republicà Josep Huguet. Concretament, els ecosocialistes, en resposta a les crítiques dels republicans, han atacat el departament d'Huguet, a qui retreuen una mala gestió a l'hora d'informar adequadament el procés de Bolonya i implantar-lo.

Enric Rimbau